

Drama in Syrië vereist actie VN – en wel nú

De internationale gemeenschap is pas geloofwaardig als zij zich actief inzet om de oorlog in Syrië te beëindigen, betogen **Bas Wallage en Casper ten Dam.**

Afgelopen oktober sturen wanhopige burgers van de Syrische stad Mouadamia een brief naar de internationale gemeenschap.

Sinds ongeveer een jaar wordt de stad belegerd en aangevallen door soldaten van het Syrische leger. De toegang tot medische zorg, voedsel en elektriciteit is volledig afgesloten. “We zijn geraakt door raketten, granaten, napalm, witte fosfor en chemische wapens”, schrijven de inwoners. Volgens de Syrische Nationale Raad dreigen 12.000 inwoners van deze stad te overlijden aan het conflict door de belegering en doelbewuste uithongering.

Veel inwoners bezwijken aan een gebrek aan eten. Zo zijn velen inmiddels gedwongen om de bladeren van bomen te eten. De speciaal gezant voor humanitaire noodsituaties bij de VN, Valerie Amos, meldde begin oktober dat nog altijd duizenden mensen in Mouadamia opgesloten zitten. Volgens haar hebben de hulpteams van de VN geen toegang gekregen tot de stad. En de tragedie in Mouadamia staat niet op zich.

Naast de Syrische burgers die zich nog steeds middenin het conflict bevinden zijn er naar schatting ruim 5 miljoen burgers gevlucht naar de grensgebieden. Veel westerse landen weigeren grote hoeveelheden vluchtelingen op te nemen. Het gevolg is dat deze vluchtelingen dreigen te sterven van de honger omdat de aangrenzende landen de grote hoeveelheid vluchtelingen niet meer kunnen verwerken.

Veel westerse landen, waaronder Nederland, zitten niet te wachten op een grote hoeveelheid vluchtelingen. Zo stelde staatssecretaris Teeven: “Nederland houdt de grens dicht voor vluchtelingen uit Syrië. Er is totaal geen sprake van een noodzaak tot een ruimhartigere opvang”. Indien de grootste humanitaire ramp

Door een luchtaanval verwoeste gebouwen in de Syrische stad Aleppo. FOTO REUTERS

van de afgelopen tijd voor Teeven al niet voldoende is om ruimhartig vluchtelingen op te vangen, is de conclusie dat het beleid van Teeven in geen enkele situatie ruimhartig zal zijn.

De oorlog in Syrië is al jaren bezig. Ban Ki-Moon, secretaris-generaal bij de VN deed niet voor niks onlangs nog een oproep aan de gehele wereld. Syrië is in nood en er is 6,5 miljard dollar nodig voor noodhulp. Naar schatting zijn er inmiddels meer dan 100.000 burgers overleden.

Een deel van de internationale gemeenschap heeft met de oprichting van het Internationaal Strafhof willen aangeven dat mensen die zich schuldig maken aan misdaden tegen

de menselijkheid hun straf niet moeten kunnen ontlopen. De president van Syrië, Bashar al-Assad, die hoogstwaarschijnlijk duizenden mensen heeft laten vermoorden zit nog steeds op zijn troon.

Naar onze mening zou de Algemene Vergadering van de VN een resolutie moeten aannemen die de oorlogsmisdaden van het Syrische regime veroordeelt. Ook zou de Veiligheidsraad moeten ingrijpen om de burgers te beschermen. Indien noodzakelijk, dan met proportioneel geweld. De internationale gemeenschap is pas geloofwaardig als zij zich actief inzet om de oorlog te beëindigen en de verdachten te laten berechten door het internationaal

strafhof. Dat dit voorstel door een deel van de internationale gemeenschap wordt weggelachen toont aan dat de internationale politiek niet verder is dan net na de Tweede Wereldoorlog. Bij grootschalige massamoorden moet er eenduidig gereageerd worden – desnoods in de vorm van humanitair ingrijpen zonder goedkeuring van de Veiligheidsraad!

Ook zouden meer westerse landen vluchtelingen moeten opnemen om nog meer burgerslachtoffers te voorkomen. Ondanks de na de Tweede Wereldoorlog gemaakte afspraken, zijn er al honderdduizenden burgers overleden. Dit aantal lijkt door gebrek aan daadkracht alleen nog maar toe te nemen.

Bas Wallage, jurist
Casper ten Dam, polemoloog
lid van het Internationaal Comité voor Humanitair Ingrijpen (ICHI)

commentaar

De mening van de krant, verwoord door leden van de hoofdredactie en senior redacteurs.

Geniet van het optimisme dat bij het begin van 2014 in de lucht hangt

Met het besef dat we uit de crisis komen, is het herstel in feite begonnen

Het wordt een mooi jaar, zegt Farid Tabarki in deze editie. De trendwatcher heeft er zin in. Want 2014 begint met het besef dat we uit de crisis komen, en met dat besef is het herstel in feite begonnen. Ook Herman van Rompuy heeft er zin in, liet hij afgelopen dinsdag in deze krant blijken. De voorzitter van de Europese Raad ziet het eind van zijn termijn naderen, maar wel in het besef dat de ergste problemen met de euro zijn overwonnen en er gewerkt kan worden aan een verbetering van de monetaire en economische samenwerking in Europa. Na Ierland is nu ook Spanje losge-

koppeld van het Europese kredietinfuus. En Letland werd met de jaarwisseling het achttiende lid van de muntunie; ook de Letten betalen nu in euros, en hun land zal de laatste toetredner niet zijn. Europa bleek weer in staat forse problemen in zijn integratieproces op te lossen. Meer Europeanen dan ooit twijfelen aan de levensvatbaarheid van het project, maar in de samenwerking tussen landen is de Europese Unie nog altijd uniek. We zouden gek zijn dat van de hand te doen. Er is geen vergelijkbaar alternatief. Misschien dat het optimisme over 2014 ook kan worden gevoed met de gedachte dat een roerig jaar in de Haagse politiek werd afgeslo-

ten met breed gedragen akkoorden van regerings- en oppositiepartijen. Als dan Den Haag wat minder aandacht eist, kunnen we met de gemeenteraadsverkiezingen in het vooruitzicht de lokale democratie versterken. Want het lokaal bestuur wordt belangrijker, zoals, ook volgens trendwatcher Tabarki, alles dichtbij belangrijker zal worden komend jaar, in de politiek, in de economie en in de samenleving. Hierin ligt geen tegenspraak met de Europese samenwerking. We hebben beide nodig: goed lokaal bestuur en een sterk Europa. Laat de stemming over 2014 niet bepaald worden door de AEX-index. Het lijkt wel leuk dat die nu

weer boven de 400 punten zit, maar het zegt weinig. De groeiende vraag naar aandelen kan een teken zijn van herstel, maar even goed een nieuwe zeepbel. De beurs leert niet van het verleden. Laat de stemming over 2014 daarom bepaald worden door de reële economie, de tekenen van herstel, de nieuwe kansen die zich aandienen, en de mensen die zin hebben dit jaar iets nieuws te doen. Ze zijn met velen, en ze gaan hun kansen grijpen. De wind en de regen hebben tijdens de jaarwisseling misschien een andere indruk gewekt, 2014 kan een veel vrolijker jaar worden dan 2013 was. Er hangt weer optimisme in de lucht. Geniet ervan.